

عنوان مقاله:

بهداری نظامی در بحرانا، بلایا و حوادث غیر مترقبه

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی بهداشت، درمان و مدیریت بحران در حوادث غیرمترقبه (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

علی غنجال - دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله، پژوهشکده طب، رزمی مرکز تحقیقات بهداشتی

منیره متقی - دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله، پژوهشکده طب، رزمی مرکز تحقیقات بهداشتی

صدیقه میرهاشمی - دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله، پژوهشکده طب، رزمی مرکز تحقیقات بهداشتی

عبدالرضا دلاوری - دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله، پژوهشکده طب، رزمی مرکز تحقیقات بهداشتی

خلاصه مقاله:

بحرانا، بلایا حوادث غیرمترقبه از عواملی هستند که امکان دارد به ه وفور در زندگی جوامع انسانی اتفاق افتد و بر اساس وسعت و نقطه اثر و جوامع میزان تراکم جمعیتی انسانی درگیر آن ممکن است منجر به ایجاد فجایع و یا بلایای کوچک و بزرگ گردد. معمولاً در برخورد با بحرانا و بلایای عمومی یکی از قسمتهایی که به ه عنوان نیروی کمکی وارد عمل می گردد نیروهای نظامی هستند که بر اساس نوع خدمات قابل ارائه خود به ایفاء نقش می پردازند. یک قسمت از نیروهای نظامی که معمولاً در صحنه حادثه حاضر می شود و به ایفاء نقش می پردازد بهداشتی نظامی (رزمی) می باشد. به داری نظامی بخاطر مختصات ویژه و تواناییهای خاصی که دارد. معمولاً با سرعت عمل و قدرت مانور بیشتری در این صحنه ها می تواند داخل گردد. از جمله ای ن مختصات و ویژگیها می توان به موارد ذیل اشاره نمود: 1- داشتن ماهیت ذاتی حضور در بحرانا. 2- داشتن سازمان لازم برای مداخله در امور بحرانی. 3- آمادگی حضور سریع این نیروها در صحنه سازی رزمی. 4- داشتن تجهیزات و امکانات موبایل و سبک و ساده. 5- داشتن نظم و انضباط خاص (مخصوصاً در چنین موقعیتهایی). 6- دیدن آموزشهای لازم برخورد با مجروحین و مصدومین در سطوح مختلف. 7- امکان استقرار در محیط های چادری و غیر مسقفی که در حین حوادث معمولاً دچار صدمه شده اند. بهداشتی نظامی در شرایط بحران معمولاً بازوی کمکی بهداشتی غیر نظامی می باشد ولی در پاره ای از حوادث و بلایا امکان دارد دارای نقش ویژه ای گردد مانند آنچه در حوادث و بلایای بیولوژیکی، شیمیایی و تروریستی اتفاق می افتد. در ای ن موارد بخاطر وجود تجهیزات و تجربه زیاد نیروهای نظامی نقش حمایت کننده را ایفا می کند. زمینه های عمده ای که به داری نظامی در بحرانا، حوادث و بلایا می تواند در آنها مشارکت داشته باشد عبارتند از: 1- امور بهداشتی (اعم از بهداشت محیط، مواد غذایی و آشامیدنی، ضد عفونی محیط، واکسیناسیون و بیماریهای دیگر). 2- تریاژ و امور درمانی (بعنوان انجام اقدامات اولیه فوری و در مواردی که امکانات اجازه دهد انجام اقدامات درمانی بعدی). 3- انتقال مصدومین و مجروحین به مناطق امن تر و یا مناطق عقبه بوسیله تجهیزات انتقالی زمینی و هوایی موجود در بهداشتی نظامی. 4- احداث و تجهیز مراکز درمانی سبک و سیار معمولی و ویژه. 5- ثبت آمار و مجروحین، مصدومین و متوفیان ارجاع شده

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/14462>

